

for at påvirke amerikanerne? Der er vel ingen tvivl om, når man ser, hvad debatten drejer sig om i USA, at USA er på vej til at tage den her beslutning, som Rumsfeld, den amerikanske forsvarsminister, og Bush, den amerikanske præsident, har arbejdet på i den tid, de har været ved magten.

Er det ikke statsministerens opfattelse, at er der ikke nogen, der påvirker denne her proces, så ender forskningen og starten på udviklingen med, at USA producerer de her små atomvåben? Ellers ville det jo være nonsens at starte med at ophæve en underskrift, der er 10 år gammel, og som giver en masse minuspoint i det internationale samfund, hvis hensigten ikke var, at man vil nå til det punkt, hvor man producerer de små atomvåben.

Derfor mangler jeg langt, langt skarpere, at statsministeren engageret kaster sig ud i at befri verden for endnu en runde af atomoprustning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som det desværre ofte er tilfældet, ser hr. Villy Søvndal spøgelse, oven i købet ved højlys dag.

Det er sådan, at i forbindelse med offentliggørelsen i efteråret 2001 af USA's fremtidige atompolitik erklærede Bush-administrationen klart, at USA har til hensigt at opretholde det frivillige moratorium for atomprøvesprængninger, som har været i kraft siden 1992.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så hr. Søvndal endnu en gang.

Villy Søvndal (SF):

Jeg må sige, at jeg synes, det er imponerende, det, vi oplever lige nu, at det amerikanske Senat diskuterer og vedtager at ophæve et 10 år gammelt forbud mod forskning og udvikling af nye atomvåben. Det gør de ikke for sjov. Den amerikanske højrefløj, republikanerne og Rumsfeld og Bush, taler for nødvendigheden af at ophæve det her for at få lov til at producere små atomvåben, for at anvende dem konkret i forbindelse med konflikter, oven i købet ikke kun i forhold til andre lande med atomvåben.

Og så siger statsministeren næsten sådan lidt letsindigt, at det her er formentlig kun lidt for sjov. Det behøver vi slet, slet ikke tage alvorligt, for det mener de ikke noget som helst alvorligt med.

Jeg må sige til statsministeren, at det er for nemt. Det tror statsministeren ikke engang selv

på. Selvfølgelig er hensigten med den her manøvre at starte en ny forskning og en ny udvikling og en ny produktion. Derfor synes jeg, det er skammeligt, hvis statsministeren ikke vil bruge sin position til meget tydeligt at tilkendegive over for den amerikanske administration, at det her vil være et voldsomt tilbageskridt i forhold til alle bestræbelser for at undgå atomare katastrofer.

Kl. 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, at der ikke er truffet nogen endelig beslutning, og det, det drejer sig om her, er altså i givet fald forskning i udvikling af sådanne våben.

Det forslag, der ligger fra Senatets side, som stadig væk kun er et forslag, giver på ingen måde bemyndigelse til at foretage afprøvning, indkøb eller deployering af sådanne våben. Der er altså alene tale om at give mulighed for at forske i udviklingen af små atomvåben.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søvndal for sit sidste spørgsmål til statsministeren.

Villy Søvndal (SF):

Vil statsministeren bruge perioden frem til en sådan endelig beslutning om at ophæve stoppet for forskning, vil statsministeren bruge den mellemiggende periode, som måtte være et halvt år, til at forsøge at påvirke, eventuelt sammen med andre EU-lande, amerikanerne til at lade være med at starte en ny oprustning på atomvåben, eller vil statsministeren ikke foretage sig noget som helst?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ser ikke nogen som helst baggrund for på det foreliggende grundlag at foretage mig noget i denne sag.

Som sagt er der ikke truffet nogen endelig beslutning, og den beslutning, der i givet fald måtte blive truffet, drejer sig alene om forskning i våben, og Danmarks holdning til nedrustning og atomprøvesprængninger er velkendt i den amerikanske administration. Så jeg finder ingen anledning til at foretage mig noget i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.